

Körsveka.

Halland ligger som en lang tynd bræmme op langs Kattegat. Rejsende, der i 1800 tallet kom gennem Halland blev mødt af et ofte øde landskab, hvor der ikke fandtes skov, men hvor landskabet var domineret af store lyngarealer i indlandet, og ude ved kysten var der magre sandede områder, hvor flyvesandet havde frit spil.

Chr. d. IV. (1588-1648) og Karl d. 9. af Sverige, rigsforstander 1599, tog kongenavn 1603, kronet 1607, havde gennem længere tid grundigt fornærmet hinanden. Christian. d. IV. ville gerne fremstå som en rigtig krigerkonge og Karl d. 9. havde længe været sur over danskernes omklamring. Det førte til slut til Kalmarkrigen. Christian d. IV.s` mål var at erobre hele Sverige. Selvom danskerne halvvejs vandt krigen, der afsluttedes med Freden i Knäred i 1613, var Halland og de øvrige danske områder reelt tabt.

Ved Roskildefreden den 26. februar 1658 blev det et endeligt punktum for de danske besiddelser: Halland, Skåne og Blekinge. Ved freden i København, 27. maj 1660, blev det endnu engang fastslået, at de førnævnte besiddelser var overgået til det svenske kongerige.

Fra midten af 1600 tallet blev der fremstillet potaske i Knäreds omegn.

Produktionen var af stor betydning for det sydlige Sverige. Potaske kender vi som hævemidler i bagning af brunekager, men produktet brugtes også til fremstilling af krudt, sæbe og glas.

Produktionen varede i ca. 200 år.

Til fremstillingen anvendtes hovedsagelig bøgetræ, og det bevirkede, at det gik hårdt ud over den daværende bøgeskov.

Ved fremstillingen af potaske brændte man bøgestammerne langsomt i gruber. Asken skrabede man sammen og lagrede den til, man havde en større mængde. Man overhældte asken med vand, rørte den sammen til en dej, som bagtes på store bål af gran eller fyr. Når bålet var varmest begyndte askedejen at løbe. Man rev så de glødende gran- og fyrrestammer fra hinanden, bankede asken af og med træstænger pakkede man det hele sammen til klumper, der ved afkøling blev sten hårde. Potasken var nu klar til salg.

Eksporten var omfattende.

Der fandtes bl.a. et askebrug ved Ängsbo.

Knap 400 år senere og med stigende velstand i Danmark i 1960'erne steg interessen blandt flere og flere danskere for at købe et fristed i form af ødegård eller fritidshus i Sverige, da priserne trods en dyr svensk kr. (en kurs mellem 130 og 140) var rimeligt billige set i forhold til danske fritidshuse.

I 1968 opkøber ejendomsfirmaet Roden de områder i Körsveka sogn, der senere skulle blive til Körsveka Fritidsområde, nu Körsveka Stugområde, delt i A-området og B-området.

A-området som det åbne landskab med gamle dyrkede arealer, på svensk teker, og med Krokåen som en blinkende gulbrun, klukkende nabo. Den gulbrune farve

stammer fra den megen okker, der siver til åen fra de mange små bække delvis på grund af dræning af marker og sumpområder.

B-området er de skovrige arealer med enkelte engområder. Skoven er ikke så voldsomt gammel, da der i 1800-tallet var store lyngområder, hvor bønderne benyttede lyngen til foder og byggematerialer.

At området var meget fattigt fremgår af følgende lille beretning om Slätte Bengtas i Körsveka: Når nogen i byen stegte flæsk og blæsten førte osen mod hendes bosted, satte hun sig på trappen og spiste en brødske til den herlige duft.

I 1970-erne anlægges der veje. Der kloakeres med vacuumanlæg til husenes toiletter, og der graves brønd til vandforsyning.

De kommende huses vand fra bad og køkken skulle føres til en trekammerbrønd på den enkeltes tomt.

Et hus til vacuumpumpe lægges på A-området og et hus til vacuumpumpe og vandpumpe anlægges på B-området.

Hele anlægget var dimensioneret til, at der senere kunne komme yderligere 11 tomter til ude ved Vestersøerne ved gården Sjöaljung.

Ejeren til disse tomter var Sidof Johansson, der dengang ejede gården, 11:1, der ligger, hvor broen fører over Krokåen. Sidof Johansson blev tilsluttet vandforsyningen og skulle deltage i foreningen med en deltagerbetaling på 0 kr., da 11:1 lagde jord til områdets rørføringer.

Det deltagerbidrag blev fastlagt ved anlægsbeslutning, (anlægsbeslut)1977, hvor det ligeledes blev fastlagt, at tomtejerere med hus bidrager med 1/1, og tomtejerere uden hus deltager med et bidrag på ½ til foreningens drift.

Senere indgik ejeren af 11:1 en frivillig aftale om at betale ¼ bidrag.

Allerede i 1970 kommer de første danskere til Körsveka. Et søskendepar fra Amager købte gården, der ligger inde på A-området ned mod Krokåen. Gården blev senere omtalt som Amagergården af de senere tilkommende tomtejerere.

På et møde i Knäred i november 1976 blev tre af de tilstedeværende tomtejerere udpeget til at danne den første Styrelse for Körsveka Samfällighetsföreningen. De tre medlemmer var: Jan Gumälius, Sidof Johansson og Bent Knudsen.

På deres første styrelsesmøde 26. marts 1977 konstituerede de sig således.
Ordförande: Jan Gumälius, Kasserer: Sidof Johansson og sekretær: Bent Knudsen.

Sidof Johansson blev også foreningens første tilsynsførende.

De første 3 år forløb med at få løst de forskellige opgaver, der følger med opbyggelsen af en ny tomtejerforening med egne tekniske anlæg til vand og vacuumanlæg, de store vejlængder, og de for en privatforening meget store eng- og skovarealer, samt ikke mindst at få styr på økonomien.

Fra 1980 øgedes antallet af beboere i både A og B området.

Det medførte, at der på de kommende årsmøder blev mere diskussion.

Et af de nye medlemmer på A- området ville som justeringsmand i 1981 ikke underskrive protokollen. Begrundelsen var, at der ikke var blevet valgt en revisor suppleant nr. 2.

For at forstå den følgende historie, er det nødvendigt at vide følgende:

Sidof og Gertrud Johansson, ejerne af gården 11:1 var tilflyttere til området og selv om de havde boet der i 25 år, blev de ikke desto mindre betragtet som tilflyttere.

Sidof Johansson ville gerne sælge sine 11 tomter ude ved Vestersjöerne og dermed tilslutte foreningen til de dejlige områder.

For at få kørselsadgang til tomterne ville han derfor anlægge en vej fra A-området gennem nabogårdens område, en ganske kort strækning.

Ejeren af gården på det tidspunkt, i dag ejet af en dansker, var i slægt med ejeren af savværket, der lå over for Sidof Johanssons gård.

De to mennesker havde mange stridigheder gennem tiden.

Klageren fra A-området havde tætte forbindelser til slægten, der indbefattede savværksejeren og ejeren af gården, som skulle lægge jord til vejen, der skulle forbinde de 11 tomter med foreningens område, og derfor kunne et medlem af foreningen bruges til at genere Sidof Johansson og hindre denne i at få solgt de 11 tomter.

Foreningen søgte gennem et ekstraordinært årsmøde, at få valgt den manglende revisorsuppleant for dermed at bilægge en strid.

Det tilfredsstillende ikke klageren fra A-området, som rettede henvendelse til Tingsrätten i Halmstad.

Ved Tingsrätten var sagen nu blevet mere omfattende.

Her blev det fremført, at Årsmødet havde truffet beslutning om, at Sidof Johanssons 11 grunde skulle tilsluttes foreningen. Hvilket ikke var korrekt.

Der fremførtes også, at 11:1 skulle betale kontingent til foreningen. Dette var heller ikke korrekt. I anlægningspapirerne står der, at 11:1 deltager i foreningen med kr. 0.

Der fremførtes også, at foreningen ikke havde udarbejdet en debiteringslængd.

Dette var korrekt, men det fremgik tydeligt af referatet fra Årsmødet, hvor meget en ubebygget tomt og en bebygget tomt skulle betale, hvilket også blev bemærket over for den klagende part.

Tingsrätten afviste anklagerne mod foreningen. (Käromålet ogillades.)

Derefter henvendte den tabende part sig til Hovrätten i Göteborg, men der blev käromålet ligeledes afvist.

Derefter faldt der ro over foreningen, men desværre opgav Sidof Johansson at få tilsluttet de 11 grunde ved Vestersjøerne til foreningen. I dag er grundene tilplantet med skov. Med Ole-Jørn Andersens indtræden i foreningen i 1987 kom der bedre styr på både det administrative og det tekniske område.

I gennem årene har der været flere nedbrud på både vacuumanlægget og på vandpumperne. Alle disse nedbrud har været og er stadig meget kostbare.

Et år var der på grund af stærk kulde i en meget lang periode et vacuumrør, der var knækket nede i jorden på A-området, og det kom til at vare 6 uger, inden der kunne graves ned til bruddet.

Det har også gennem årene været nødvendigt at galre i skoven med den positive effekt, at der er kommet en vis indkomst til foreningen.

Det er dog ikke ren indkomst, da foreningen hele tiden må se til, at der genplantes i de berørte områder. Det er blevet udført på den del af B-området, der ligger ned mod bækken, Ryan. Den del, der ligger over for det tekniske hus på B-området er kun blevet markberreddat. Det skulle give mulighed for fornyelse af fyrskoven. Desværre har det endnu ikke i 2014 vist sig at give positivt resultat.

Et lille område næsten lige over for det tekniske hus er det besluttet at lade skoven udvikle sig som en biotop for fugle m.m.

På åsen på B-området er det planen, at der skal være parkagtig blandingskov med mulighed for en del bøgeskov blandet med fyr.

På A-området skal der være nogle træer langs Krokåen, der kan give skygge for fiskene, og det gamle vadested over Krokåen skal friholdes til glæde for kommende generationer. Der skal desuden være mulighed for at vandre langs åen på foreningens område.

På A-området er der i bakkerne desuden et gammelt kildevæld, der tidligere forsynede " Amagergården " med vand.

De gamle teker, der er de græsbevoksede lysninger på A-området, har foreningen fastholdt skal bestå så vidt muligt, som de henlå, da foreningen overtog forvaltningen af det, der i dag kaldes Kørsveka Stugområde.

En enkelt af dem har desværre været lidt misligholdt, men det har foreningen taget hånd om.

Under stormen Gudrun i 2005 blev meget store dele af skoven på B-området stærkt ramt, men det var ikke kun foreningens arealer, der blev ramt, også på de private tomter faldt der mange store træer.

Træerne lå hulter til bulter mellem hinanden og det var meget kostbart at få ryddet op. De store svenske skovfirmaer som f.eks. Südved havde svært ved at følge med i oprydningen efter stormen, og de tyskere, der med deres maskiner skulle udføre arbejdet, rejste pludseligt uden at færdiggøre arbejdet, og foreningen måtte have det resterende arbejde udført af to mennesker med deres motorsave. Da stormen jo ikke kun ramte vores område, men store dele af Sydsverige og der derfor var kolossale mængder af træ, kunne indtægter og udgifter kun lige balancere.

Desværre ramte det ikke kun træerne, men det var også elforsyningen, der blev stærkt berørt.

Først efter 6 uger blev elforsyningen i området genetableret, hvilket gav store gener for fastboende medlemmer.

I 2013 fik foreningen fældet skov på store områder på B-området. Der skal nu efterfølgende genplantes med fyr og gran.

Desværre kom der to storme efter galringen, hvilket medførte, at der faldt yderligere en hel del træer.

Forhåbentlig vil medlemmerne af foreningen og foreningens kommende Styrelser for nuværende medlemmers- og for kommende generationers skyld værne om de dejlige og afvekslende naturområder og ofre den tid og den økonomi, der skal til for at bevare naturværdierne.

Skrevet i samarbejde med Gisela Klarmeyer tomt 6:62

Stig Bøtker-Rasmussen

Tomt 6:59.

Ordförande fra 1980 til 2006.

.